

**CYRIL
HÖSCHL**

V pracovně uznávaného psychiatra visí velký obraz od jeho ženy, všude je dokonalý pořádek, všechny věci má přesně srovnané. Stejně jako myšlenky, s nimiž glosuje uplynulých dvanáct měsíců.

NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ RADEJI ODLOŽTE

Když si vzpomeneme na lednové prezidentské volby, kdy ukrajinská aktivistka vyskočila polonahá před Miloše Zemana, napadá mě, co vede protestující ženy k tomu, aby se svlékaly a psaly si hesla na holou hrud'?

Ženy jsou fyzicky, a tudíž i sexuálně mnohem atraktivnější, a to je jejich hlavní zbraň při manipulaci s mužskou částí populace. Když se při nějaké demonstraci žena ve snaze šokovat obnaží, má to velký efekt. Takový skutek vyvolá třeba pohoršení či rozhořčení, ale vždy má i eroticky dráždivý podtext. Všimněte si, že příliš ošklivé či příliš odkvetlé ženy tento nástroj při protestech nepoužívají.

Není v tom i vykalkulované zdůraznění křehkosti? Zákrok policistů zasahujících

proti polonahé ženě působí dost brutálně.

No samozřejmě! Tváří v tvář s těžko oděnci se jeví obzvlášť bezmocně. Takové záběry rychle obletí celý svět a emoce publika bývají na její straně.

Pojďme k pozitivnějším emocím. V lednu se spousta lidí přišla podívat na korunovační klenoty. Čím to, že mnozí z návštěvníků bývají dojata až k slzám?

Pokud tyto slzy nejsou vyvolané přítomností některých podnapilých státníků, tak je to zpravidla tím, že jsme si z historie zachovali představu, že některé symboly jsou takřka posvátné. Za Rakouska to byl císař, později tatiček Masaryk. Touha po takové postavě v našem podvědomí zůstala, dnes ji doplňují určité státní symboly. Vlajka na Hradě, katedrála svatého Víta a samozřejmě korunovační klenoty. Takže když se lidem jednou

za dlouhý čas naskytne možnost spatřit je, vydrží čekat v dlouhých frontách a potom si je v jakési posvátné účtě rozdechvěle prohlížet.

S úctou se přenesme do února, kdy se po dvaceti letech sešel tým hokejistů z olympijského Nagana. Proč Češi dodnes vzpomínají na Nagano s hrdostí i dojetím?

Dneska už střet mezi dvěma vesnicemi, jak píše Konrad Lorenz v knize Takzvané zlo, neprobíhá tak, že by muži vzali cepy a sudlice a vydali se vypálit sousední ves, pobít chlapy, znásilnit ženy a odvléct děti. Dnes to proběhne ritualizovaně. Chlapi objednají autokar a jedou do té vesnice na utkání v kopané. Místo sebe postaví na obou stranách jedenáct chudáků, kteří honí míč po hřišti. Dřívější agresi zpravidla odnese rozhodčí, občas nějakí fanoušci zdemolují sedačky. Ale je to mnohem mírumilovnější než kdysi – právě proto, že se vše odehrává na rituální úrovni. Fanoušci považují svůj tým za zástupce ve svatém boji proti nepřátelům, ať už těmi nepřáteli jsou sparťané, slávisti, či někdo jiný.

Třeba reprezentanti jiné země.

Jistě, například některé historicky nemilované národnosti. Vzpomeňme, jak jsme po okupaci 1968 na mistrovství světa v hokeji porazili Sověty. Náměstí plná lidí, skandování: „Neměli tam tanky, dostali dvě branky.“ Hokej se stal odplatou za ponížení, národní potupu, kdy nás okupovala velmoc a my se nezmohlí na odpor. Hokejisté to řešili za nás.

Co řešilo v roce 1998 Nagano?

Naše tehdejší pocity méněcennosti. Trápiło nás, že pořád za Západem zaostáváme, že v naší demokracii máme spoustu defektů, že je naše životní úroveň o poznání nižší, že neumíme cizí jazyky... A nejednou se z nás zásluhou těch pár kluků staly světové hvězdy. Národ měl pocit, jak to tomu světu nandal.

V únoru získala Ester Ledecká zlaté olympijské medaile ve dvou sportech. U toho zase lidé szeli.

Ten příběh je téměř pohádkový. Vybavíte si, jak její lyžařský výkon komentovali v televizi? Chyba, zase chyba... Vůbec je nenapadlo, že koukají na největší světovou hvězdu. A čeští diváci? Do té doby ji málokdo znal, byla to nějaká holka, co jezdí na prkně a trochu na lyžích. A ona se během minuty na těch lyžích stane zlatou olympioničkou, z ničeho nic je záračný fenomén! Svým úsilím, tréninkem a talentem k tomu směřovala, ale nebyla symbolem. Až když se sportovec dostane na výsluní, najednou na něj všichni přisají a obdivují ho, jako by ho milovali už dávno, přestože ještě den před vítězstvím o něm skoro nic nevěděli.

Jak se díváte na to, že v mnohých národních týmech nastupují

FOTO: DAN MATERNÁ, JAN ZÁTORSKÝ, TOMÁŠ KRIST/MAFRA, PROFIMEDIA.CZ

1 VOLÍ SE PREZIDENT. A polonahá aktivistka na scéně. **2 ČEŠI ATEISTÉ?** Tisíce lidí se loučily s ostatky kardinála Berana. **3 ODPORNÝ PRODUCENT.** Policie odvádí Harveyho Weinsteina, MeToo jede naplno. **4 KIM A TRUMP.** Co nám schůzka řekla o jejich charakterech?

sportovci, kteří se narodili jinde a často s danou zemí nemají nic společného?

Definice národa na čistě etnickém základě už není trvale udržitelná. Ostatně, některé země jsou tak multinacionální, že o národu ve smyslu etnickém nelze mluvit. Například Spojené státy nebo Izrael. Pořád si ale myslím, že by při národní reprezentaci měla hrát určitou roli identifikace sportovce se zemí, za kterou hraje. A totéž obráceně, identifikace populace se svými sportovci. Mně by nevdalo, kdyby v českém hokejovém týmu nastupovali nějakí Keňané, což je asi nepravděpodobné, stejně jako Norům nevdá, když za ně závodí třeba černoch. Jenže tyhle jevy se stupňují, a tak se časem zřejmě úloha reprezentací promění v něco jiného, než jsme byli zvyklí.

Jenže bude nás to pak ještě bavit?

Nakupování cizích reprezentantů mi ve vztahu k reprezentaci připadá stejně nelogické, jako kdybychom si pronajali nějaké jiné státní symboly, jinou vlajku nebo bychom si půjčili medvěda místo lva, protože bychom měli pocit, že nás v danou chvíli bude lépe reprezentovat. Je to do jisté míry chlubení se cizím peřím. Na druhou stranu je hranice mezi tím, kde končí národní hrdost a začíná ošklivý nacionalismus, poměrně rozmazaná.

STAŘÍ A MLADÍ

V březnu film Bába z ledu, který ukázal sobectví, až aroganci mladé generace ke starší, získal šest Českých lvů. Vidíte věkovou kategorii 50+ jako diskriminovanou?

Jaká je úloha těch, kteří jsou za vrcholem profesní kariéry, řekněme tedy lidí 50+, a přitom mají ještě dost energie a spoustu zkušeností? Mohli by být velmi použitelní, ale převládá poptávka po mladých třicátnících, po takzvaném kindrmanagementu. Vždyt často už po čtyřicítce začíná být manažer na odpis.

Takže co s tím?

Je dobré, když jde člověk sám příkladem. U mě v Národním ústavu duševního zdraví ještě loni pracovala dnes devadesátiletá asistentka, která ovládala počítač a hovořila několika jazyky. Její spolehlivost oproti mladým kolegyním, které měly častější absence nebo – odpusťte mi tu nekorektnost – mateřské dovolené, ji stavěla do velmi příznivého světla. Sice pracovala trochu pomaleji, ale měli jsme jistotu, že co slíbí, to udělá, a že nemá vrtochy mládí. Kdyby si něco podobného spočítali i jiní zaměstnavatelé, možná by zjistili, že se jim starší odpovědní zaměstnanci vyplatí víc než ti energičtí mladí. Na misce vah jsou takové vlastnosti, jako je stálost, spolehlivost, loajalita a emoční stabilita proti rostoucím ambicím střední a hlavně mladší generace. Ale nastává doba, kdy se bude uplatnění starších lidí přehodnocovat a jejich pozice se zlepší.

Dáváte za pravdu těm, kteří kritizují mladou generaci, že je sobečtější a lhostejnější než dřívější mládež?

Doteď jsem se v tomto rozhovoru zastával těch starších, nyní tomu bude naopak. To, na co se ptáte, můžu posoudit třeba při styku se studenty medicíny. Nepopírám, že je mezi nimi spousta takových, kteří se na tohle studium neměli dostat, ale na druhé straně vidím fenomenální jedince, kteří se v době, kdy jsme studovali my, vůbec nevyskytovali. Jsou schopni dosáhnout vědeckých hodnot na univerzitách jako Oxford nebo Cambridge. Pravda, někteří ze studentů či našich mladých zaměstnanců neumí ani pozdravit a jsou nevyvázaní, ale vnitřně jim odpouštím, protože ve své práci dělají úžasné věci.

Tisíce lidí se přišly v dubnu poklonit ostatkům Josefa kardinála Berana. Překvapil vás vzhledem k ateismu Čechů takový počet?

Nepřekvapil, tisíc lidí, ba ani sto tisíc lidí nic neznamená. Vzpomínám si na román Ivana Klímy Soudce z milosti, který měl v původní samizdatové verzi pod názvem Stojí, stojí šibenička mezi jednotlivými kapitolami intermezza, jejichž poselstvím bylo, že pro každou myšlenku najdete sto tisíc lidí, kteří zaplní pražské Staroměstské náměstí. Může to být uctívání Klementa Gottwalda či Emanuela Moravce nebo hajlování, prostě cokoli. Takže těch sto tisíc lidí, když se sejdou, vypadá jako obrovská masa. Není to však nic zvláštního, jde jen o to, svolat je. Tudiž to, že se najdou tisíce oddaných katolíků, kteří ještě mají nějakou historickou paměť, mě nepřekvapuje zrovna tak, jako že se u nás najde stejný počet nenávislivých neonacistů. A neudivuje mě ani to, že jsou v Česku stále voliči komunistické strany nebo obdivovatelé ruského samoděržaví.

Když jsme se dotkli náboženského cítění, pracuje se psychiatrové lépe s člověkem, který je věřící?

U lidí často převládá mylný názor, že víra chrání člověka před duševními poruchami. Je pravda, že věřící lidé lépe snášejí rány osudu, protože si je umí nějak vysvětlit a považují je za zkoušku, které jsou vystaveni. Jenže duševní poruchy, například mani-depresivita, schizofrenie či demence, můžou potkat kohokoliv. Věřící lidé jsou při léčbě ukázněnější a spolehlivější, ale víra je před atakami těchto chorob nechrání. Abychom to však nevztahovali jen na víru, totéž se týká také psychiatrů. I ti můžou duševně onemocnět.

Setkal jste se s takovým případem?

Jistě. A přestože tito odborníci předtím léčili, najednou ztratili na věc jakýkoliv náhled a museli být sami léčeni. Psychiatr se v pozici pacienta ptal, jestli si má vzít lék ráno, nebo večer. Přitom dřív radil všem ostatním, vedl ambulanci nebo celou kliniku.

V dubnu vzbudila rozruch kniha Jiná, v níž se biatlonistka Gabriela Koukalová přiznala k překonávání duševní poruchy související s příjmem potravy. Proč jí hodně lidí neuvěřilo a mnozí její fanoušci se od ní odklonili?

Psychiatrie si z historie nese stigma. Víte, proč se kdysi zakládaly léčebny duševně nemocných daleko za městem? Byla to snaha uklidit takto postižené lidi kamsi za horizont „spořádané“ společnosti. Duševní onemocnění bývá dodnes vnímáno jako selhání jedince, který si „přece měl dát pozor“. Jenže zazlívát někomu takovou nemoc je stejné, jako byste jinému pacientovi vyčítali, že má zvýšenou teplotu, když se sluší mít 36,5. Takže i když svou anamnézu prozradí taková hvězda, jakou je Koukalová, působí to na mnohé negativně. Přesto se v poslední době postoj veřejnosti k duševním nemocem mění k lepšímu.

VÁLKA ÚČESŮ

V květnu byl filmový producent Harvey Weinstein obviněn ze znásilnění a zločinného sexuálního jednání. Jenže kampaň MeToo

osočila bez důkazů i možná nevinně může...

Spatřuju v tom strašně nebezpečný trend! Je na pováženou, když jeden odporný člověk jako Weinstein způsobí téměř celosvětovou katastrofu v podobě epidemie hnutí jako Me-Too a fanatiček, které jsou schopny téměř kohokoliv obvinít a zničit. V některých společenských vrstvách v Americe se už muži bojí usednout vedle ženy nebo s ní sdílet kancelář jen proto, že nikdy nevědí, kdy je to bude stát kariéru. Tam už se muži obávají zalichotit ženám, že jim to sluší, nebo je pustit do dveří.

Vidíte nějaké rozumné východisko?

Bohulibá myšlenka na obranu žen a obětí domáciho násilí se stala nástrojem ideologie, která pak začala páchat víc zla, než kolik ho měla odstraňovat. Pořád jsem však přesvědčen, že otevřená společnost má díky svobodě slova schopnost tohle nějak zkorigovat a nenechat se zahubit pod záminkou politické korektnosti.

Myslíte, že i v Česku se máme bát vypjaté politické korektnosti?

Trochu bát se musíme vždycky, ale mám velkou naději v tom, že tím, že jsou Češi odolní

— INZERCE —

V PĚTI ČÍSLECH

69

Tolik je mu let, narodil se 12. listopadu 1949 v Praze.

1

Ženil se jednou, v roce 1976. Jeho manželkou je akademická malířka Jitka Štenclová.

11

Má čtyři dospělé děti (dvě dcery a dva syny) a jedenáct vnučat.

28

Ředitelem Psychiatrického centra Praha, dnešního Národního ústavu duševního zdraví v Klecanech, je už 28 let.

0

Nikdy nebyl členem politické strany.

vůči patosu, tak jako národ nejsme chytlaví ani na velká ideologická vzplanutí. Což je dobrou prevencí před tím, aby se tady rozhořelo hnutí MeToo do takových rozměrů jako třeba v Americe.

Červen přinesl setkání prezidenta USA Donalda Trumpa se severokorejským diktátorem Kim Čong-unem. Jak jste si vysvětlil, že nedlouho před schůzkou se oba na dálku uráželi, ale pak se s úsměvy plácali po zádech?

To je něco, co mě zarazilo. Asi dva týdny před setkáním mluvil Trump o Kimovi jako o prckovi raketákoví, což mu Kim podobně ostře vracel. A najednou se tvářili jako velcí kámoši. To vypovídá o dvou věcech. V politice se nehraje na to, jaký je kdo charakter, nýbrž co z toho bude. A druhá věc, kterou by se to celé dalo vysvětlit, jsou osobnostní rysy těchto dvou jedinců.

Co tím chcete říct?

Když se měli sejít, kdosi prohlásil, a to se mi líbilo, že se odehraje válka účesů. Což platí i na psychologické úrovni. Takže, řekněme si popravdě, byla to trochu komedie.

Není jakousi komedií, byť neskonale bezvýznamnější, i jiná červnová

událost, tedy čím dál méně sledovaná Česká Miss?

Pro část mužské populace je asi atraktivní koukat na přehlídku krásných mladých žen. Stejně tak je pro mnoho dívek z ambiciózních rodin lákavé dostat se na nějaké výsluní. Možná teď budu vypadat jako feministka, ale mně vždycky bylo malinko žinantní dívat se na přehlídku, která mi přišla pro ženy do jisté míry nedůstojná. Trochu mi to připadalo, jako když se na trhu předvádějí kobylky a ukazují se, jaké mají zuby a kopyta, ve snaze prodat je za co nejvyšší cenu.

MILIARDY ZA RONALDA

V červenci se s ostudou uprázdnila dvě ministerská křesla kvůli opisování v diplomové a bakalářské práci.

Je to důsledek devalvace úrovně školství a inflace titulů. Hodně to vypovídá o způsobu vzdělávání. Začíná to už zadáváním takzvaných projektů: Napiš třeba něco o Karlu IV. Dotyčný student pak kopíruje text z Wikipedie, malinko změní formát, prohodí slovosled a má hotovo. Výsledkem jsou různé rychlokvašky s akademickými tituly.

Jak tomu zabránit?

Chce to nový vítr v podobě důrazu na kritické myšlení. Nejde přece o to, osvojit si umění

šikovně zakamuflovat, že jsem někde něco opsal. Důležitá je schopnost skutečně pracovat s odbornými materiály, které se nebudou kopírovat, ale opravdu zkoumat.

V červenci přivítal fotbalový Juventus superhvězdu Ronalda, za kterého zaplatil Realu 2,6 miliardy korun. Není to suma mimo chápání?

Je, samozřejmě. To už se sportem ani nesouvisí, je to jen nějaká ekonomická hra.

Nejlepší světoví fotbalisté berou ročně i dvě miliardy korun. Podle amerických výzkumů však činí hranice spokojenosti s platem u jednotlivce zhruba 80 tisíc dolarů ročně, což je něco přes 1,8 milionu korun. Pak už to prý člověku další uspokojení nepřináší. Souhlasíte?

Naprosto. Existují zajímavé teorie o tom, co jsou to velké a co malé peníze. Ty hodně velké peníze fungují u lidí jako George Soros nebo Bill Gates coby pracovní nástroj. A nesouvisí s těmi malými penězi, které máte v kapse, když jdete nakupovat do samoobsluhy. Billa Gatese, druhdy nejbohatšího člověka planety, se ptali, jestli má představu, zda je něco levné nebo drahé. Odpověděl, že si z dětství uchoval pojem, co je neřer cena, a že tyhle pocity si vypracoval na těch malých penězích. Takže když po mně někde chtějí za colu moc, říkal Gates, stoupne mi adrenalin jako komukoliv jinému.

Domníváte se, že jsou pravdivé historky o bohatých skrblicích?

Jednou mi kamarád, který svého času dělal Sorosovi asistenta, vyprávěl, jak mu tenhle miliardář, když byli ve Vídni, dal zcela vážně za úkol sehnat nejlacinější spoj do Bratislavy...

V srpnu se konal festival gayů, leseb, bisexuálů a transsexuálů Prague Pride. Myslíte, že jim takhle akce u veřejnosti víc pomáhá, nebo škodí? Účastníkům pomáhá, upevňuje v nich vědomí sounáležitosti. Nepochybně to ale zhoršuje jejich pozici u mnoha konzervativně smýšlejících spoluobčanů, kteří se na to nechtějí dívat s tím, že oni taky nechodí polonazí demonstrovat svou heterosexuální.

Demonstrace, ale úplně jiné, zažil v srpnu Chemnitz. Vyvolala je vražda člověka, ze které byli obviněni migranti se Sýrie a Iráku. Divil jste se rozezleným Němcům?

Příliš jsem se nedivil, ale radost jsem neměl. Jejich reakce byla pochopitelná, ovšem pochopitelná byla i snaha to utlumit, aby se nevzedla celonárodní vlna, jejíž důsledky by přesáhly význam jednoho tragického incidentu.

Počkejte, pane profesore, v těch demonstracích se přece neodrážel

PŘI MISS MI TO VŽDYCKY PŘIPADALO, JAKO KDYŽ SE NA TRHU PŘEDVÁDĚJÍ KOBYLKY A UKAZUJE SE, JAKÉ MAJÍ ZUBY A KOPYTA.

jen jeden incident, ten byl pouze rozbuškou, po které Němci dávají najevo nesouhlas s imigrační politikou vlády.

Jistě, byla to rozbuška, ale zafungovala jen v části Německa, zejména v bývalé NDR. Třeba v Bavorsku jsou tyhle akce daleko obtížnější vykřesatelné. I když bude pravdou, že německá společnost je v tomto poněkud pokrytecká.

V září, po skončení hlavní turistické sezony, se vyrojily stesky mnoha měst nad neúnosným počtem návštěvníků. Objevují se studie, že turistika začíná být ekologickou pohromou. Máte stejný názor?

Chápu obyvatele těchto měst, viděl jsem, jakou spoušť za sebou zanechávají davy návštěvníků třeba v Benátkách, které stojí na prahu ekologického zhroutení. Jenže titíž obyvatelé, kteří si stěžují na přelidněnost, by neměli z čeho žít, kdyby k nim nikdo nejezdil. Položme si otázku, co by se stalo, kdybychom vrátili svět do časů, kdy se nikam necestovalo, kdy Evropu nekřížovaly kamiony plné zboží a lidé jedli jen místní potraviny. Zaprvé bychom pak potřebovali polovinu planety vyhubit, zadruhé bychom se vrátili do doby kamenné. Jinými slovy, vzpomínám si na americké úsloví: „Nic si nepřej, mohlo by se ti to splnit.“

NECHAT ZIMNÍ ČAS

V říjnu hydrometeorologický ústav oznámil, že půlrok od dubna do září byl s průměrnou teplotou 20,1 °C výrazně nejteplejší za posledních 243 let, kdy takhle měření začala. Může zvyšující se letní horko ohrozit naše duševní zdraví?

Nepřeceňoval bych to, velká část planety žije ve vedru, které si sotva umíme představit, a duševní zdraví tam není ohroženo o nic víc než naše. Věřím na schopnost lidí se adaptovat. Prostě tady bude tepleji, to si přiznejme a pojďme se s tím naučit žít.

Koncem října se mění letní čas na zimní. Odpůrci střídání poukazují i na psychické obtíže, které to někomu přináší. Vidíte to podobně?

Jsem proti střídání časů, protože je to stupidní opatření, jehož odůvodnění už dávno odeznělo. Podle mě by měl zůstat čas jediný, a to ten přirozený, tedy zimní. Ale že by změny času jednou za půl roku mohly poškodit duševní zdraví? Ne, to nehraje roli, rozhodně to není tak, že když střídání času zrušíme, klesne nám výskyt duševních chorob.

Myslíte, že před nějakými dvaceti lety by se mohla v Česku konat taková obscurnost, jakou byla listopadová výstava skutečných nahých mužů, která navazovala na jarní výstavu žen?

I před dvaceti lety tady byly všelijaké zhyralosti. Beru to jako výraz dekadence, tihle lidé už roupama nevědí, co dělat, aby na sebe upozornili.

Dekadence v dějinách nikdy nevěstila nic dobrého.

Stála na začátku úpadku říše římské, dekadence coby umělecký proud předcházela první světové válce. Několik výstav naháčů ale neznamená, že nás nyní dekadence opanovala.

Začátkem prosince se v Praze objevil uznávaný americký novinář Seymour Hersh. Řekl, že jsme otupělí falešnými zprávami. Jenže jak se proti takovým zprávám bránit?

Jedna věc je ověřitelnost průběhu určitých událostí, druhá věc je jejich interpretace, což souvisí se zastávanými politickými názory. Ověřovat pravdu by mělo být základem práce seriózních médií. Bohužel nedokážeme zabránit šíření dezinformací a konspiračních teorií po internetu. Nezbyvá než v sobě pěstovat ostrážitost a kritické myšlení. Dám vám příklad. Říkat třeba, že ve druhé světové válce měly nadrobeno obě strany a že Spojenci taky zabili spoustu lidí, je sice svým způsobem pravda, ale kde to jsme? Kdo celou tu hrůzu vyvolal?!

Nakonec něco příjemnějšího. Kdo nás bude v dalších letech na Vánoce obdarovávat?

U nás to bude pořád ještě Ježíšek, i když částečně zkřížený se Santa Clausem. Možná si budeme Ježíška představovat v červené čepici a bude vypadat jako z amerického seriálu. Taky se asi ještě víc vytratí souvislost Ježíška se Synem božím. Důležité ovšem je, aby děti v něco věřily a prožívaly ono nadějně i úzkostně očekávání. To totiž trénuje jejich zrcadlové neurony a připravuje je na náročnější situace.

Máme si začátek roku spojovat s nejrůznějšími předsevzetími?

Že přestanete kouřit, budete pít méně alkoholu a víc se hýbat? Já před novoročními předsevzetími skoro varuju, protože je bláhové si myslet, že tenhle okamžik vyřeší něco za nás. To si teď raději užijme radostného silvestra a klidný Nový rok, zatímco předsevzetí nechme na chvíli, kdy jsme opravdu schopni je začít plnit. ■ magazin@mfdnes.cz

